

QUYẾT ĐỊNH:

1. Ban Chỉ huy chống lụt chống bão trung ương trong năm 1961 có sự thay đổi như sau:

Ông Hà kế Tấn Thứ trưởng Bộ Thủy lợi Điện lực, giữ chức Phó ban trong Ban Chỉ huy chống lụt chống bão trung ương, thay ông Dương quốc Chính, vắng mặt lâu ngày trong mùa lụt bão.

Ông Dương bạch Liên Thứ trưởng Bộ Giao thông Vận tải giữ chức Ủy viên trong Ban Chỉ huy chống lụt chống bão trung ương thay ông Nguyễn hữu Mai vắng mặt lâu ngày trong mùa lụt bão.

Ông Trần Tạo, Phó chủ nhiệm Văn phòng Nông nghiệp Phủ Thủ tướng thay ông Nguyễn năng Hách vì đã chuyển công tác khác.

2. Các thành viên khác không có tên trên đây vẫn giữ nguyên chức vụ trong Ban Chỉ huy chống lụt chống bão trung ương theo quyết định số 88-CP ngày 23-6-1961.

Hà nội, ngày 7 tháng 8 năm 1961

T.M. Hội đồng Chính phủ
Quyền Thủ tướng Chính phủ

PHẠM HÙNG

THÔNG TƯ số 121-CP ngày 9-8-1961 và việc tập trung giáo dục cải tạo những phần tử có hành động nguy hại cho xã hội.

1. Quá trình tiến hành cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc nước ta là một quá trình đấu tranh giai cấp gay go và phức tạp. Bọn phản cách mạng (những phần tử tay sai cũ của đế quốc thực dân, những phần tử ngoan cố trong giai cấp bóc lột đã bị đánh đổ), căm thù sâu sắc chế độ xã hội chủ nghĩa và bọn lưu manh chuyên nghiệp, con đẻ của xã hội cũ, không ngừng hoạt động phá rối trật tự an ninh, phá hoại công cuộc lao động hòa bình của nhân dân ta. Bọn phản cách mạng này phần đông trong kháng chiến đã có nhiều tội ác, từ hòa bình lập lại Chính phủ đã khoan hồng đại xá cho chúng và có nhiều biện pháp đề tạo điều kiện tốt cho chúng cải tạo; nhờ đó một số đông đã thực sự cải tạo trở thành những người tốt tham gia sản xuất và xây dựng chủ nghĩa xã hội. Nhưng còn một số đã qua nhiều lần giáo dục, thậm chí có những tên đã chịu án tù nhiều lần mà vẫn không chịu sửa chữa, vẫn ngoan cố, luôn luôn có hành động chống đối, khi thì ngấm ngầm lén lút, khi thì trắng trợn công khai. Bọn chúng thường là chỗ dựa cho bọn gián điệp tay sai của Mỹ Diệm tung ra miền Bắc để tiến hành phá hoại miền Bắc, tuyên truyền xuyên tạc các chủ trương chính sách của Đảng và Chính phủ, gây chiến tranh tâm lý, phá rối trật tự an ninh, v.v...

Bọn phản cách mạng và lưu manh chuyên nghiệp này là những phần tử chưa chịu cải tạo, ngoan cố, nguy hiểm, nếu không có biện pháp ngăn ngừa và giáo dục thích đáng thì chúng có thể phạm nhiều tội ác và gây nhiều tác hại nghiêm trọng cho Nhà nước và nhân dân.

Để tăng cường việc giữ gìn trật tự an ninh bảo vệ lợi ích của Nhà nước và của nhân dân, một mặt chúng ta cần phải kiên quyết trấn áp, kiên quyết trừng trị những tên cần phải trừng trị, mặt khác phải giáo dục cải tạo những phần tử còn có khả năng cải tạo. Vì vậy ngày 20 tháng 6 năm 1961 Ủy ban thường vụ Quốc hội đã ra nghị quyết quy định việc tập trung để giáo dục cải tạo những phần tử phản cách mạng ngoan cố và những phần tử lưu manh chuyên nghiệp, xét không cần đưa ra Tòa án nhân dân xử phạt. Theo nghị quyết này thì việc giáo dục cải tạo phải thực hành theo phương châm kết hợp lao động với giáo dục chính trị, nhằm mục đích khuyến khích người được giáo dục cải tạo cố gắng lao động sản xuất, học tập nghề nghiệp, cải tạo tư tưởng để trở thành người lương thiện. Phương châm ấy thể hiện tính chất nhân đạo của chế độ ta. Hội đồng Chính phủ trong phiên họp Hội nghị thường vụ ngày 5 tháng 7 năm 1961 quy định các điểm cụ thể để thi hành nghị quyết trên của Ủy ban thường vụ Quốc hội.

II. NHỮNG ĐỐI TƯỢNG CẦN PHẢI ĐƯA ĐI TẬP TRUNG GIÁO DỤC CẢI TẠO

Điều 1. — Trong nghị quyết của Ủy ban thường vụ Quốc hội đã định rõ đối tượng đưa đi tập trung giáo dục cải tạo là những phần tử dưới đây, từ 18 tuổi trở lên, có hành động nguy hại cho xã hội, đã được giáo dục nhiều lần mà không chịu hồi cải nhưng xét không cần đưa ra tòa án xử phạt:

a) Những phần tử phản cách mạng ngoan cố có hành động phương hại đến an ninh chung.

b) Những phần tử lưu manh chuyên nghiệp.
Hội đồng Chính phủ quy định cụ thể các loại đối tượng như sau:

A. Những phần tử phản cách mạng ngoan cố có hành động phương hại đến an ninh chung:

1. Những phần tử gián điệp, chỉ điểm, mật thám nguy hiểm cũ, những phần tử nguy quân, nguy quyền cũ, phi, biệt kích cũ trước kia có nhiều tội ác, đã được Chính phủ khoan hồng nhưng qua giáo dục nhiều lần vẫn ngoan cố không chịu cải tạo, vẫn có hành động phương hại đến an ninh chung;

2. Những phần tử cốt cán trong các tổ chức đảng phái phản động cũ, trước kia đã có nhiều tội ác, đã được Chính phủ khoan hồng, nhưng qua giáo dục nhiều lần vẫn ngoan cố không chịu cải tạo, vẫn có hành động phương hại đến an ninh chung;

3. Những phần tử ngoan cố trong các giai cấp bóc lột cũ và những phần tử phản cách mạng khác căm thù sâu sắc chế độ ta, luôn luôn có hành động chống đối;

4. Những phần tử phản cách mạng nguy hiểm đã hết hạn tù nhưng không chịu cải tạo.

B. Những phần tử lưu manh chuyên nghiệp:

1. Những tên cầm đầu lưu manh và những tên chuyên sống bằng nghề oa trử và tiêu thụ những thứ trộm cắp của người khác, đã qua nhiều lần giáo dục cải tạo mà vẫn không chịu sửa chữa.

2. Những tên lưu manh trộm cắp đã tái phạm nhiều lần và không có nghề nghiệp, hoặc chỉ có

nghe «nguy trang» chuyên sống bằng trộm cắp, lừa đảo và những tên chủ chứa bọn gái điếm hiện đang hoạt động.

3. Những tên tuy có nghề nghiệp nhưng quen thói trộm cắp đã nhiều lần được nhân dân phê bình giáo dục hoặc chính quyền cảnh cáo mà vẫn không chịu sửa chữa.

4. Những tên luôn luôn phá rối trật tự trị an, có hành động côn đồ, ngang ngược, không tôn trọng pháp luật Nhà nước, qua nhiều lần nhân dân giáo dục và chính quyền cảnh cáo vẫn không chịu sửa chữa.

5. Những tên đã bị quản chế nhưng ngoan cố không chịu tuân theo kỷ luật quản chế;

6. Những tên lưu manh đã hết hạn tù nhưng chưa chịu cải tạo.

..

Đối với các đối tượng sau đây thì không dùng biện pháp đưa đi tập trung giáo dục cải tạo mà phải dùng các biện pháp trừng trị hoặc biện pháp hành chính khác thích hợp với từng đối tượng:

1. Những phần tử phản cách mạng và lưu manh chuyên nghiệp cần trừng trị thì phải đưa ra Tòa án nhân dân xét xử;

2. Những phần tử phản cách mạng và lưu manh chuyên nghiệp đang hoạt động ngấm ngấm mà công an đang theo dõi thì phải tiếp tục công tác điều tra để tìm ra toàn bộ âm mưu, tổ chức và hoạt động của chúng;

3. Những phần tử phản cách mạng và lưu manh chuyên nghiệp có tội nhẹ có thể dễ cải tạo ở địa phương được thì phải dựa vào nhân dân, vào các đoàn thể quần chúng, vào các hợp tác xã mà tiến hành giáo dục, cải tạo hoặc quản chế ở địa phương.

III. CHẾ ĐỘ VÀ TỔ CHỨC CÁC TRẠI GIÁO DỤC CẢI TẠO

1. Theo nghị quyết của Ủy ban thường vụ Quốc hội trong thời gian tập trung giáo dục cải tạo, những người bị tập trung không được hưởng quyền công dân; song cũng không bị coi như những phạm nhân bị án phạt tù. Vì vậy cần phải tổ chức riêng những trại giáo dục cải tạo và những người bị tập trung giáo dục cải tạo được hưởng chế độ sinh hoạt và lao động như sau:

— Mỗi tháng mỗi người được cấp 13 đồng để ăn uống.

— Mỗi năm mỗi người được cấp 2 bộ quần áo vải.

— Được phát chăn, màn, chiếu, và thuốc men.

— Mỗi ngày mỗi người phải tham gia lao động sản xuất trong 8 giờ.

— Mỗi tuần lễ được lấy ra 2 buổi để học tập chính trị, các lớp văn hóa sẽ tổ chức vào ban đêm.

— Những người bị tập trung giáo dục cải tạo được gửi thư từ cho gia đình và gia đình có thể đến thăm.

Những người sản xuất khá thì có thể được hưởng một phần kết quả hoa lợi do mình sản xuất được.

Các khoản kinh phí về việc tập trung giáo dục cải tạo do ngân sách Nhà nước đài thọ.

2. Hội đồng Chính phủ ủy nhiệm Bộ Công an tổ chức và quản lý các trại giáo dục cải tạo. Các trại đó phải có các điều kiện sau đây:

a) Có cơ sở cho việc lao động sản xuất.

b) Có lực lượng vũ trang canh gác để đảm bảo trật tự trị an trong trại.

c) Có tổ chức phân biệt giữa bọn phản cách mạng với bọn lưu manh, không để bọn phản cách mạng ăn ở, học tập, lao động lẫn lộn với bọn lưu manh; phân biệt giữa bọn phản cách mạng và lưu manh rất nguy hiểm với bọn phản cách mạng và lưu manh ít nguy hiểm hơn, không để bọn nguy hiểm nhiều ăn ở, học tập, lao động lẫn lộn với bọn ít nguy hiểm và có khả năng cải tạo nhanh hơn.

IV. THỜI HẠN TẬP TRUNG GIÁO DỤC CẢI TẠO VÀ THỦ TỤC QUYẾT ĐỊNH VIỆC TẬP TRUNG GIÁO DỤC CẢI TẠO, CHO VỀ TRƯỚC THỜI HẠN VÀ GIA HẠN TẬP TRUNG GIÁO DỤC CẢI TẠO

Điều 3 trong nghị quyết của Ủy ban thường vụ Quốc hội đã định rõ thời hạn tập trung giáo dục cải tạo là 3 năm. Tuy nhiên những người thật sự cải tạo trước thời hạn sẽ được về sớm hơn. Đối với những người hết thời hạn 3 năm mà không chịu cải tạo thì thời hạn giáo dục cải tạo có thể bị kéo dài.

Về thủ tục quyết định việc tập trung giáo dục cải tạo, căn cứ vào nghị quyết của Ủy ban thường vụ Quốc hội, Hội đồng Chính phủ quy định như sau:

1. Các Ủy ban hành chính khu tự trị, thành phố và tỉnh trực thuộc trung ương hoặc đơn vị hành chính tương đương chịu trách nhiệm:

a) Xét và quyết định việc tập trung giáo dục cải tạo những phần tử cần phải đưa đi tập trung giáo dục cải tạo, căn cứ vào hồ sơ đề nghị của cơ quan Công an cùng cấp;

b) Xét và quyết định đưa đi tập trung giáo dục cải tạo những phạm nhân thuộc các đối tượng nói trên đang bị giam ở các trại ở địa phương sắp hết hạn tù nhưng chưa chịu cải tạo, theo đề nghị của cơ quan Công an cùng cấp.

c) Xét và quyết định các trường hợp cần phải gia hạn tập trung giáo dục cải tạo hoặc được rút ngắn thời hạn tập trung giáo dục cải tạo cho những phần tử đang tập trung giáo dục cải tạo ở địa phương.

Các quyết định trên đây phải trình Hội đồng Chính phủ duyệt.

2. Hội đồng Chính phủ ủy nhiệm Ông Bộ trưởng Bộ Công an:

a) Xét và duyệt các quyết định kể trên của Ủy ban hành chính khu, thành phố, tỉnh về vấn đề tập trung giáo dục cải tạo.

b) Xét và quyết định đưa đi tập trung giáo dục cải tạo những phạm nhân thuộc các đối tượng nói trên đang bị giam ở các trại cải tạo trung ương sắp hết hạn tù nhưng chưa chịu cải tạo, theo đề nghị của Ban Giám thị các trại cải tạo.

c) Xét và quyết định gia hạn tập trung giáo dục cải tạo những phần tử ngoan cố vẫn không chịu cải tạo ở các trại giáo dục cải tạo trung ương.

d) Xét và quyết định rút ngắn thời hạn tập trung giáo dục cải tạo cho những phần tử ở các trại giáo dục cải tạo trung ương đã thực sự cải tạo được về trước thời hạn.

..

Đề đảm bảo việc tập trung giáo dục cải tạo được tiến hành đúng người, đúng tội, đúng pháp luật và được nhân dân đồng tình, Hội đồng Chính phủ nhắc nhở các Ủy ban hành chính các cấp cần phải nắm vững phương châm kiên quyết và thận trọng, nghĩa là không để lọt một phần tử nguy hiểm nào đáng đưa đi tập trung giáo dục cải tạo mà không đưa đi hoặc đáng gia hạn tập trung mà không gia hạn, đồng thời cũng không được đưa đi tập trung những người vô tội, những người còn có khả năng giáo dục hoặc quản chế ở địa phương, những người đang phải điều tra, những người đáng đưa ra Tòa án xét xử và những người sắp hết hạn tù mà đã cải tạo tốt. Các địa phương cần phải đề phòng xu hướng lệch lạc muốn dùng biện pháp tập trung giáo dục cải tạo để đẩy tất cả những phần tử phức tạp ra khỏi địa phương mình cho rảnh tay, gây nên tình hình căng thẳng không cần thiết trong địa phương.

Hội đồng Chính phủ mong các Ủy ban hành chính nghiên cứu kỹ nghị quyết của Ủy ban thường vụ Quốc hội và thông tư này của Hội đồng Chính phủ, tập thể nghiên cứu kỹ mỹ các hồ sơ, bản bạc kỹ càng và xét duyệt các đối tượng cho đúng, nhằm bảo đảm tốt trật tự an ninh, tạo điều kiện thuận lợi cho việc thực hiện các chủ trương chính sách của Đảng và Chính phủ, góp phần vào công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc tiến hành thắng lợi.

Hà Nội, ngày 9 tháng 8 năm 1961

T. M. Hội đồng Chính phủ
Quyền Thủ tướng Chính phủ
PHẠM HÙNG

CÁC BỘ

BỘ VĂN HÓA

QUYẾT ĐỊNH số 337-VH/QĐ ngày 26-7-1961 thành lập các ban xét duyệt về nhuận bút của từng ngành văn học, nghệ thuật, khoa học và kỹ thuật ở trung ương và địa phương.

BỘ TRƯỞNG BỘ VĂN HÓA

Xét đề nghị của các Hội văn học, nghệ thuật;
Xét đề nghị của các cơ quan Nhà nước và các đoàn thể trong Mặt trận Tổ quốc ở trung ương cũng như ở địa phương sử dụng các tác phẩm văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật;

Sau khi đã được Thủ tướng Chính phủ phê chuẩn và ủy nhiệm cho Bộ Văn hóa thành lập các ban xét duyệt về chế độ nhuận bút của các ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở trung ương cũng như ở địa phương (thông qua hội nghị ngày 15-12-1960 của Thường vụ Hội đồng Chính phủ);

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. — Thành lập các ban xét duyệt về nhuận bút của từng ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở trung ương cụ thể như dưới đây:

— Ban xét duyệt về nhuận bút sách.

— Ban xét duyệt về nhuận bút xiếc và kịch bản sân khấu.

— Ban xét duyệt về nhuận bút nhạc và múa của ngành sân khấu.

— Ban xét duyệt về nhuận bút của ngành điện ảnh.

— Ban xét duyệt về nhuận bút của ngành hội họa, điêu khắc, mỹ nghệ.

— Ban xét duyệt về nhuận bút của ngành nhiếp ảnh.

— Ban xét duyệt về nhuận bút của ngành báo chí.

— Ban xét duyệt về nhuận bút của ngành phát thanh, riêng ngành âm nhạc sẽ cử đại biểu tham gia vào các ban xét duyệt về nhuận bút nói trên, vì những tác phẩm âm nhạc thường được phổ biến bằng nhiều hình thức trong các ngành đó.

Các ban xét duyệt về nhuận bút của từng ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật nói trên sẽ do ông Giám đốc hoặc phó Giám đốc của các ngành ấy trực tiếp làm trưởng ban và có đại biểu của các hội văn học, nghệ thuật trực tiếp tham gia vào các ban đó.

Các ông trưởng ban xét duyệt về nhuận bút của từng ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật nói trên sẽ là những thành viên của ban xét duyệt nhuận bút của các ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở trung ương. Ban này sẽ do ông Thứ trưởng Bộ Văn hóa trực tiếp làm trưởng ban, ông Vụ trưởng hoặc Vụ phó Vụ Tổ chức cán bộ làm phó ban và một cán bộ phụ trách về chế độ nhuận bút làm thường trực.

Điều 2. — Thành lập một ban xét duyệt về nhuận bút của các ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở địa phương sẽ do ông Chánh, phó giám đốc hoặc Trưởng, phó Ty Văn hóa địa phương trực tiếp làm trưởng ban. Ban này có trách nhiệm chung đối với tất cả các ngành như: sách, sân khấu, múa xiếc, âm nhạc, hội họa, điêu khắc, mỹ nghệ, nhiếp ảnh, báo chí thuộc địa phương mình trực tiếp phụ trách quản lý.

Điều 3. Các ông trưởng ban xét duyệt về nhuận bút của từng ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở trung ương và các ông trưởng ban xét duyệt về nhuận bút của các ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở địa phương có trách nhiệm đứng ra thành lập ban xét duyệt về nhuận bút như điều 1 và điều 2 đã quy định ở trên.

Điều 4. — Nhiệm vụ chính của các ban xét duyệt nhuận bút của các ngành văn học, nghệ thuật, khoa học, kỹ thuật ở trung ương cũng như ở địa phương như sau:

1. Giúp cho các cơ quan của Nhà nước và các đoàn thể trong Mặt trận Tổ quốc ở trung ương cũng như ở địa phương, định giá trị tác phẩm được đúng mức để có tác dụng khuyến khích nâng cao chất lượng tác phẩm và phổ biến tác phẩm được rộng rãi kịp thời.

2. Theo dõi việc thực hiện chế độ nhuận bút để: một mặt bảo đảm sự thực hiện chế độ nhuận bút được tốt; mặt khác bảo đảm quyền lợi chính đáng của tác giả.